

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 249.

Anden Session.

89de Møde.

Onsdagen den 5te Marts.

(Fortsat.)

Orsted (fortsat): Pensionsløven har og ved den omhandlede Bestemmelse, saavel som ogsaa ved Bestemmelserne om Ægtefæder, som indgaaes i en høiere Alder, taget Hensyn til de ikke saa Misligheder, som kunne flyde deraf, at enten gamle Embedsmænd eller Pensionister gistede sig med Personer, som de maaskee tidligere havde staaet i Forhold til, men ikke havde giftet sig med, førend de omsider gjorde det for at skaffe disse Pension. Iøvrigt staaer den her omhandlede Bestemmelse i en skærende Modsetning til, hvad der er fastsat i andre lignende Tilfælde; thi efter Resolution af 24de Marts 1802 have Enkerne efter alle dem, som bleve gvaestede eller skadelidende i Krigen af 1801, saavel som i den paafølgende Krig af 1807, faaet Pension, uagtet de vare af yngre Ægtefæder, og dette er ogsaa med stor Liberalitet blevet gennemført. Den nævnte Resolution havde endogsaa tillagt de Faldnes Forlovede Pension, og var altsaa i mange Henseender gaaet videre. Jeg nægter ikke, at der, saa meget man end maa være stemt til at gjøre alt Muligt for dem, der have lidt for Fædrelandet under den sidste Krig, er en Betragtning, som gjør, at man i adskillige Henseender maa være noget mindre rundhaandet, end man var ved Anvendelsen af de Midler, som vare indkomne i Anledning af Slaget af 2den April 1801, den nemlig, at Opgaven her er meget større, saa at det er vanskeliggere at løse den; men mig synes dog, at her er Forskjellen altsor meget fremtrædende. Jeg maa dernæst bemærke, at det forekommer mig, ikke at være fuldkomment consequent, naar man udelukker Enken af et Ægtefæde, som In-

validen stifter, efterat han er bleven Invalid, og at derimod Børnene af et saadant Ægtefæde have Afgang til Understøttelse, hvilket jeg ikke seer er affaaeret ved § 25. Jeg skal forøvrigt, forsaavidt jeg har nævnt Resolutionen af 24de Marts 1802, her blot bemærke, at denne Betragtning, saavel som mangfoldige andre, ere for mig en Grund, hvorfor jeg indstændigt vil ønske, at man tog en Bestemmelse, hvorved man forbeholdt dem, der havde ældre begrundet Afgang til at faae Pension, den Ret, som de efter de ældre Bestemmelser havde, og at de derimod ikke ved, at de ældre Fonds sammensmeltes med de nye, skulde udelukkes fra den dem hidtil tilkommende Berettigelse. Saadanne Tilfælde ville vel ikke let indtræffe nu, at der tilstaaes nye Pensioner, som resultere af Krigen af 1801 og 1807; men imidlertid ere saadanne Tilfælde af og til forefaldne i de senere Aar, at der nemlig er tildeelt ny Pension, og det kan netop opstaae med Hensyn til Enkerne, at den Gvaestede eller Tilskadedekomne har levet indtil nu, og efterlader sig en Enke af et Ægtefæde, der er stiftet, efterat han er bleven gvaestet, og jeg tror, det vilde ikke alene være ubilligt, men det vilde ogsaa være uretfærdigt, om denne Enke ikke skulde beholde den Afgang til Pension, som hun havde havt efter de hidtil bestaaende Regler, og det saa meget mere, som man med al den Rundhaandethed eller Liberalitet, hvormed man har uddeelt Understøttelser efter Resolutionen af 1802, dog har beholdt den hele Capital tilbage og blot brugt Renterne, og der saaledes snarere kunde føres Klage over, at der var givet for Lidet, end at der var givet for Meget for de i de ældre Krige Gvaestede.

Jeg vil komme til at berøre dette Punkt ved en senere Paragraph; men, da der ogsaa her var Noget, hvortil det kunde knytte sig,